

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання 1970

№ 75 (1243)

ЧЕТВЕР

25 ЧЕРВНЯ

1970 р.

Ціна 2 коп.

ПРИЗ

ЧЕКАБ

ПЕРЕМОЖЦІВ

В минулому році володарем вимпела та призу «Молодого комунара» став Володимир Граждан із колгоспу «Росія» Маловіснівського району.

Скоро степ задзвенить мусаяжовими колоссями. Небагом стануть до керма степових пароплавів молоді комбайнери нашої області.

Хто з них в цьому році стане володарем вимпела нашої газети, поки що говорити рано.

Але приз вже чекає переможця.

Комбайнер Володимир Гладкий із сільгоспартії імені Урицького Компаніївського району зібрав 156 гектарів зернових і намолотити 4500 центнерів зерна.

На фото: комбайнер Володимир ГЛАДКИЙ (на першому плані), секретар партійного комітету Микола БІЛОУС (зліва) та шофер Віктор ЛЕБЕДКО оглядають масив озимої пшениці сорту «Безоста-1».

Фото В. КОВПАКА.

У ХОРОШОЇ справі — сильні крила. Якщо ж вона сягає почину, то й крилам зліт орлиний. І це не гучні слова, в аксіома практики, вивірена життям. Саме з таким розумінням важливості випуску нових машин вступили комсомольці і молодь заводу в рік семидесятих.

Ще на початку лютого в цехах і дільницях прокотилося хвилю: «Сівалку «СЗ-3,6» оголошено комсомольською». Ініціатори почину — комсомольці ДСКТБ на чолі з секретарем Олександром Томпаким запропонували взяти шефство над розробкою і підготовкою до виробництва нової сівалки.

Ніби вчора на зборах комсомольського активу почин одержав «добро». А сьогодні вже можна говорити й про результати. Першим, хто дав старт новій машині, став колектив відділу головного технолога. На місяць раніше строку завершили тут проектування оснастки. З випередженням часу працювали копіювальники Лідія Кравченко, інженер-технолог Ніна Волкова, конструктор Люба Богатир, слюсар по апробації оснастки Олександр Богуславський.

До 22 квітня закінчив проектування оснащення нової сівалки і відділ головного зварювальника. Настав час від креслення перейти до самої машини. Експериментальна лабораторія відділу. Звідси починається народження кожної сівалки. Перші гвинти до «СЗ-3,6» теж були виготовлені саме тут. А сьогодні комсомолки лабораторії — конструктор Тетяна Грабожій, технолог Людмила Черемісіна, лаборантка Ірина Душкіна вже випробовують зварені вузли. А це значить — незабаром можна говорити й про складання, правда, поки що експериментальної сівалки.

Вже два місяці колектив інструментального цеху виготовляє штампи і пристосування для серійного випуску нової машини сівалки. Більша половина їх здана. І як свідчать виробничі показники, комсомольці цеху серед перших, хто прискорює випуск сівалки «СЗ-3,6». Слюсар Валерій Буйвол заніс на свій рахунок вже 30 пристосувань. Таку ж кількість виготовив і Вячеслав Ковальов, хоча лише два місяці

сять процентів. То ж завдання — цілком реальне.

Напружені дні зараз в ливарному цеху. Паралельно з основним завданням (виготовлення литва для сівалок, що знаходяться у виробництві) доводиться з ходу переключатись на нову сівалку.

Для апробації штамів в цеху створена спеціальна бригада з восьми чоловік на чолі з завтехбюро цеху Л. П. Пономарьовим. Сюди ввійшли і комсомольці — інженер відділу головного технолога М. Лукино, слюсар з лабораторії механічної обробки цього ж відділу

МК на Червоній зірці

Від креслення до машини

тому, йому було вперше присвоєно виробничий розряд. По дев'ять пар штамів виготовили слюсарі-штампувальники Олександр Гречаний, Віктор Чухно, Олександр Фундерат.

Чи не найскладніша робота у слюсарів-модельників Володимира Онищенка і Миколи Тарасенка, їм доручено виготовлення всіх модельних плит до сівалки «СЗ-3,6». В травні, виконуючи план цеху на 150 — 160 процентів, хлопці здали по дві плити. Зараз закінчують третій.

Поспішають інструментальники. До 15 вересня їм належить закінчити виготовлення всієї оснащення для комсомольської сівалки і передати її ливарникам. Строки стислі. За підрахунками, які провели члени комітету комсомольської організації цеху разом з працівниками планового відділу, з цим завданням можна впоратись, якщо нормовиробіток кожного інструментальника цеху становитиме не менше 120 процентів. Але більша половина комсомольців тут працюють з темпами, вищими від розрахункових майже на де-

О. Богуславський, працюючи в першу і третю зміну, бригада лише за півтори неділі випробувала 52 штампи та виготовила по них деталі для промислової партії майбутньої сівалки. Це великий успіх бригади. Але, якщо врахувати, що за півтора місяці належить випробувати 362 штампи, чи не забагато для восьми чоловік?

До цього часу тут ще не підключились до механічної та зварювальної апробації. Запеклою викидає і незадовільний стан розробки технологічних процесів для роботи на нових штампах. Проте комітет комсомольської організації ливарного цеху обрав позицію очікування. А між тим втрачається дорогий час.

Випуск першої промислової партії нової висівної машини заплановано на третій квартал. Це значна подія в землеробстві. Адже універсальна «СЗ-3,6» замінить одразу три існуючі зараз сівалки: зернову «СУК-24», зерно-трав'яну «СУТ-47» і льняну «СУЛ-48». І для того, щоб колгоспні лани одержали нову машину вчасно, повинні піклуватися всі, хто назвав її комсомольською.

Г. ЧУБАР, начальник штабу «Комсомольського прожектора» заводу «Червона зірка».

ДЛЯ ДРУЗІВ ЧУКОТКИ!

У зперненні делегатів XVI-го з'їзду ВЛКСМ до юних ленинців нашої країни підкреслено, що в дружбі радянських народів — сила і міць Вітчизни. Відповідаючи на цей заклик, ми, піонери дружини імені Юрія Гагаріна піонерського табору «Дружба», вирішили відпрацювати десять днів у сусідньому колгоспі, а зароблені гроші перерахувати у фонд будівництва Палацу піонерів на Чукотці.

Рішенням ради піонерської дружини право працювати у колгоспі надається лише кращим загонам.

Піонерами нашого табору вже відроблено 1980 людино-годин, перераховано у фонд дружби 1000 карбованців.

Звертаємось до всіх піонерів Кіровоградщини: щоб швидше виріс дитячий красень на Крайній Півночі — наслідуйте наш приклад!

Юні ленинці дружини імені Юрія Гагаріна кіровоградського піонерського табору «Дружба».

ТУРБОТА про землю, її родючість, продуктивне використання...

Питання це народилося в той прихований сивою давниною день, коли людина вперше вкинула зерно в зорану нивку, аби проросло і забурштинилось повним колосом. Не зникне воно, доки хліб свій насущний людина добуватиме з землі.

Сьогодні питання продуктивного використання поля не може стояти осторонь від високої культури землеробства, застосування хімічних і органічних добрив, комплексної механізації виробничих процесів. Тож, говорячи про турботу про землю, ми повинні перш за все мати на увазі рівень оснащення господарства машинами, забезпечення його кадрами механізаторів-хліборобів сьогодення.

Співвідношення кількості наявної техніки і кількості підготовлених механізаторів у господарствах ще не можна вважати задовільним. В той час, коли колгоспи і радгоспи постійно одержують нові трактори, комбайни, автомобілі (лише цього року господарства Добровеличківського району, про який пі-

де мова, одержують двадцять тракторів), через відсутність кадрів не завжди вдається використовувати їх максимально, не кажучи вже про організацію двозмінної роботи. Тому питання підготовки кадрів механізаторів на селі стоїть досить гостро, і вирішуватись повинно

„ІТИ ДО ЗЕМЛІ“...

МЕХАНІЗАТОРСЬКИЙ ВСЕОБУЧ В ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКОМУ РАЙОНІ

не тільки головою артілі, чи, скажімо, головним інженером-механіком. Не остання роль тут належить комсомольським організаціям, про що, до речі, йшлося на XVI з'їзді ВЛКСМ.

ПРАЦІВНИКИ райкому ЛКСМУ контролювали, як іде трудовлаштування випускників курсів. Для цього проведено спеціальний рейд-перевірку, до

якого було залучено сільських активістів. Під час рейду виявлено, що молоді механізатори в основному трудяться добре; про багатьох, як наприклад, Віттю Гуржоса і Петра Андреева з артілі імені Чапаєва, чути теплі відгуки старших механізаторів.

В своїй роботі райком комсомолу спирається на резерв шкіл. Це цілком закономірно. Адже господарства в першу чергу повинні поповнюватись робочими руками за рахунок випускників місцевих шкіл, які залишаються в колгоспі. Освіта чому так часто практикуються зустрічі старшокласників з кращими молодими хліборобами, організовуються курси механізаторів на базі шкіл.

Таким чином, сільський комсомол Добровеличківського району ділом відповідає на заклик партії оволодівати механізаторськими професіями. Тісний контакт з відділом механізації дозволяє складати реальні поточні і перспективні плани залучення молоді до навчання і направлення її на курси. Широкою пропаганди механізаторського всеобучу.

Іноді трапляється, що комсомольські комітети, «виконавши план» по направленню молоді на курси, відходять від їхньої далшої долі. В Добровеличківці цікавляться не тільки оволодінням юнаками професією, а й їхньою віддачею на колгоспній ниві. Робота по направленню молоді на навчання тут не перетворюється на самоціль.

Колгоспна нива чекає молодих рук. І молодь відповідає на поклик землі, йдучи до неї з відкритим серцем і прагненням зробити її ще багатшою. Тож треба допомогти їй знайти найкоротший шлях.

Б. КУМАНСЬКИЙ, власкор. «Молодого комунара». Добровеличківський район.

Рішення комсомольських з'їздів — до кожного

Відбулися збори комсомольського активу Устинівського району. З доповіддю «Про підсумки роботи XVI з'їзду ВЛКСМ та завдання комсомольських організацій» виступив перший секретар Устинівського райкому комсомолу В. Корнієв. Він відзначив, що комсомольці і молодь

роботи комсомольських організацій, виконання комсомольських кадрів. В обговоренні доповіді взяли участь Олександра Довгорука — секретар комсомольської організації радгоспу «Устинівський», Тамара Великопот — секретар комсомольської організації колгоспу ім. Мічуріна, Ольга Воевод — пташниця Сагайдацької птахофабрики, делегат XXI з'їзду ЛКСМУ, М. Г. Іващенко — завідувачий районним відділом культури, Олена Кияниця — методист Будинку піонерів, Олександр Поліщук — секретар комсомольської організації Інгульського сільського профтехучилища № 4 та інші.

НАКРЕСЛЮЮТЬ ЗАХОДИ

Устинівського району внесли вагомий внесок у виконання своїх завдань п'ятирічки. Серед переможців змагання на честь відкриття XVI з'їзду доповіді на з'їзді комсомольсько-молодіжний колектив Сагайдацької птахофабрики, який перевиконав свої зобов'язання.

Проте, як відзначалося в доповіді, окремі комітети комсомолу ще слабо працюють над створенням комсомольсько-молодіжних колективів і механізованих ланок.

Райком комсомолу звернув увагу комітетів первинних організацій на посилення роботи з учнівською молоддю.

Велику увагу доповідь звернула на питання політичного виховання, оборонно-масової і культурно-масової роботи в районі.

У заключній частині доповіді говорилось про завдання комітетів комсомолу по поліпшенню внутрішньокласової

роботи комсомольських організацій, виконання комсомольських кадрів. В обговоренні доповіді взяли участь Олександра Довгорука — секретар комсомольської організації радгоспу «Устинівський», Тамара Великопот — секретар комсомольської організації колгоспу ім. Мічуріна, Ольга Воевод — пташниця Сагайдацької птахофабрики, делегат XXI з'їзду ЛКСМУ, М. Г. Іващенко — завідувачий районним відділом культури, Олена Кияниця — методист Будинку піонерів, Олександр Поліщук — секретар комсомольської організації Інгульського сільського профтехучилища № 4 та інші.

В роботі активу взяли участь та виступили секретар партійної організації колгоспу ім. Суворова т. Субота, другий секретар райкому КП України І. Оковитий, заступник завідувача відділом обкому комсомолу М. Колодій. Збори затвердили заходи по виконанню рішень XVI з'їзду ВЛКСМ. Учасники зборів надіслали вітального листа на адресу ЦК КПРС і ЦК КП України.

Райком комсомолу звернув увагу комітетів первинних організацій на посилення роботи з учнівською молоддю.

Велику увагу доповідь звернула на питання політичного виховання, оборонно-масової і культурно-масової роботи в районі.

У заключній частині доповіді говорилось про завдання комітетів комсомолу по поліпшенню внутрішньокласової

ГОТУЄМО ГІДНУ ЗУСТРІЧ

Гірники комплексної бригади Володимира Богдана Олександрівської шахти 2-3 встановили всесоюзний рекорд. Вони видобули за добу 3604 тонни бурого вугілля (замість 1455 тонн за планом). На фото: бригада після закінчення зміни.

Фото В. ГІЛТЯЯ.

ЛІТА трударя — то дні і тижні роботи. У токаря вони складаються із виточених деталей, у шофера — з подоланих кілометрів шляхів, у сільського механізатора — із оброблених гектарів землі-годувальниці.

— То чим же мені вимірювати зроблене? — знизує плечима Петро. — Я ж лише цієї весни на тракторі працювати почав.

І, дійсно, після закінчення курсів трактористів він кілька місяців тому прийшов у тракторну бригаду колгоспу імені Кірова Олександрівського району. Та в свої 22 роки має за плечима чималі стаж трудової життя. Був фуражиром на тваринницькій фермі.

— Як Петро корми підвозить, ми спокійні: худоба буде вчасно нагороджена, — говорять тваринники.

А минулої зими — курси прирайб'єднанні «Сільгосптехніка».

— Даємо тобі, Михайло Дем'яновичу, доброго причіплювача, — сказали трактористу М. Д. Похилу. — Робі з нього механізатора.

Веснооранка... Закриття во-

І скрізь вони втрюх — Михайло Дем'янович — механізатор із стажем, початкуючий на цій сфері Петро, і їх «ДТ-54».

До річчя, про «ДТ». Якби він був живою істотою, то лишлось би йому одне — помисли. Помисли про те, що давно вже відпрацював, вузли й деталі зношені, лора і на прикол чи там у брук.

— Е, ні, голубчику, послужи ще людям і справі, — сказав наприкінці зими М. Д. Похил і разом з Петром, іншими ремонтниками бригади заходився відновлювати його.

— Можна сказати, заново зробили, — мовить помічник бригадира Іван Данилович Чирва. —

І працює трактор не гірш нових. Ось на цьому «ДТ» і почав завісити своє поле Петро Коваленко. Недовго і в причіплювачах ходив. Сам Похил прийшов у правління:

— Готовий механізатор. Ставте мій напарником, — сказав. Так і зробили.

...Тягнеться стрічкою польовий шлях. Сонце ще тільки перші вітальні промені послало з-за обриву, а Петро вже вирує в поле — вони разом із напарником, зі всією бригадою несуть вахту на честь виборів у Верховну Раду СРСР, і кожна хвилинка у трактористів на обліку — трудовий дарунок одній з країн тракторних бригад району має бути вагомим...

— Маємо в своїй сім'ї ще одного трударя, — не може приховати задоволення І. Д. Чирва. — Головне у Петра — любов до праці, до своєї професії. А в поєднанні з характером юнака — він скромний, беручий, кмітливий — це вірна прикмета, що попереду у хлопця гарне трудове життя.

Засів добрий.
О. БЕРЕЖНИЙ.
Олександрівський район.

Нояни

Ятрань знову збирається в дорогу

Тижень у семи містах Толбухінського округу Народної Республіки Болгарії тривали добруджанські фольклорні дні. На них, разом з танцюристами румунського міста Торголіште, був запрошений і наш заслужений ансамбль танцю «Ятрань». Кіровоградці полюбляють своїх глядачів, суєніри, подяки, віршовані поезії толбухінців привели ятранці позавчора додому.

Болгарія — шоста країна, в якій побував «Ятрань». Ансамбль знову готується в далеку дорогу. Його виступи чекають у шістнадцяти містах Канади.

П. ТИМЧЕНКО.

Всі стежки — до Криму

З 15-денної екскурсії по південному узбережжю Криму повернулася перша група туристів, яка мандрувала за путівками Кіровоградського екскурсійного бюро.

Три дні туристи знайомилися з історичними місцями Сімферополя, Севастополя, Бахчисарая, Алушки, Алушті, Імвадії, дванадцять днів — відпочивали в Ялті.

Всього в цьому сезоні буде організовано десять таких поїздок.

О. ШВАРЬОВ,

старший інструктор-методист Кіровоградського екскурсійного бюро.

ПІТТЯННЯ національних відносин і розвитку національних мов посідають чільне місце в теорії і практиці лєнінізму. Комуністична партія під безпосереднім керівництвом В. І. Леніна відіграла в житті накреслену їм національну програму, яка полягала у створенні прав і наданні реальних можливостей пізнання і всебічного розвитку всіх народів, які населяли колишню царську Росію, розвитку і різноманітної функціонування їх мов. Ренежована книга І. К. Білодіда «ЛЕНІНСЬКА ТЕОРІЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОГО БУДІВНИЦТВА В СОЦІАЛІСТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ» (1) являє і присвячена, насамперед, висвітленню суспільно-мовних проблем, теоретично розв'язаних у працях великого вождя і здійснених у практиці національного будівництва в СРСР.

Робота складається з двох частин. Перша частина носить назву «Суспільно-мовні проблеми в працях і діяльності В. І. Леніна». Підкреслюючи у «Вступі» роль В. І. Леніна в розвитку теоретичних поглядів Карла Маркса і Фрідріха Енгельса щодо мови, автор детально показує, якого великого значення надавав великий вождь ролі національних мов у революційній боротьбі трудящих мас. Рідна мова є для революційного народу і засобом його згуртування у боротьбі, і важливим засобом самої боротьби. У цьому і полягає виключна її роль. Саме тому так різко виступав В. І. Ленін проти антимарксистських поглядів на значення національної мови в революційній боротьбі, проти поглядів О. Бауера та К. Каутського, який пропонував перехід на єдину світову мову ще до перемоги соціалізму і стверджував, що це трігнеться шляхом об'єднання всього «культурного людства» в одну націю з допомогою однієї мови.

На початку XX століття правлячі кола таких багатонаціональних держав як Австро-

ЗАСІБ ЗГУРТУВАННЯ І БОРОТЬБИ

ПРО КНИГУ «ЛЕНІНСЬКА ТЕОРІЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОГО БУДІВНИЦТВА В СОЦІАЛІСТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ»

Угорщина і Росія прагнули приховати свою асиміляторську політику щодо «малих народів» лозунгом потреби «єдиної державної мови». Питанням критики В. І. Леніна цих великодержавницьких поглядів, присвячений другий параграф першої частини.

Досить детально висвітлено також лєнінське вчення про мову міжнародного спілкування. В. І. Ленін неодноразово підкреслював, що справні консолідації національних сил у боротьбі за справжню свободу народу однаково шкодять як великодержавна мова політиці царизму, так і буржуазно-націоналістичній переробці.

Безпосередню діяльність В. І. Леніна у розв'язанні національно-мовних питань після Жовтня висвітлює І. К. Білодід у третьому параграфі книги. Так, як показує автор, особисто В. І. Ленін, або ж під його керівництвом складалися більшість партійних і державних документів, які визначали мовну політику молодого Радянського Союзу. Вождь знаходив завжди час, щоб поцікавитись у товаришів, які приїжджали з національних республік, як здійснюються на місцях директиви партії, які є труднощі, чим слід допомогти. Школа, преса, радіо, театр — ось ті установи, які, як зауважував В. І. Ленін, зможуть забезпечити розвиток національної культури, раніше пригноблених націй, їх рідною мовою.

Результатом здійснення в СРСР накреслених великим Леніном з національного питання є бурхливий і всесторонній розвиток національних мов народів Радянського Союзу. Автор не вдається до аналізу конкретних мовних деталей, бо цьому присвячена окрема його книга², а зупиняється на проблемних теоретико-філософських питаннях. І. К. Білодід критикує зокрема неправильну точку зору на те, ніби немає потреби ні в перекладах на ново-сформовані національні мови малих народів політичної, наукової і навчальної літератури. Підраховують лише економічну сторону, але зовсім не враховують той моральний збиток, який міг би нанести такий підхід до розв'язання питання. А тому ні Комуністична партія, ні Радянський уряд, ні наша наука, ні система народної освіти в СРСР ще ніколи не шукали і не шукатимуть економічної вигоди в справі

навчання. Навчання рідною мовою — одна з причин небачених успіхів у розвитку національних культур всіх радянських націй. Це і особливо тих, які одержали свою писемність лише після Жовтня. Останній п'ятий параграф першої частини, присвячений розкриттю вирішального значення для інших країн і народів досвіду національно-мовного будівництва в СРСР.

ДРУГА частина книги має назву «Полум'яне слово Леніна». Вона присвячена показові мовного новаторства В. І. Леніна, його ролі в розвитку стилі російської літературної мови і насамперед — в розвитку та збагаченні наукової та державно-ділового стилю.

В. І. Ленін — автор ряду соціально-економічних термінів. В цілому ряді своїх робіт спеціально і по ходу викладу матеріалу він розкривав найсуттєвіші особливості наукової і публіцистичної мови, показує специфіку соціально-політичної і іншої наукової термінології.

Прикладом того, з якою увагою ставився В. І. Ленін до питань наукової термінології, може бути його підхід до перекладу в праці «Розвиток капіталізму в Росії» марксового темпіна Арбайтсенте.

В той час (праця вийшла в 1899 р.) у відомих російських перекладах «Капіталу» Маркса термін передавали словосполученням «трудова рента». А В. І. Ленін ажив термін «видобуток ренти» і свій переклад пояснив так: «Ми вважаємо наш переклад правильнішим, бо в російській мові є спеціальний вираз «отработка», який означає саме роботу залежного землероба на землевласника»³.

На закінчення хочеться відзначити, що книга І. К. Білодіда — це перше такого типу дослідження на Україні безсмертної спадщини вождя. Глибокий теоретичний матеріал книги викладається живо і з притаманною науковій публіцистичністю.

Є. РЕГУШЕВСЬКИЙ,

доцент Кіровоградського державного педінституту ім. О. С. Пушкіна.

1) І. К. Білодід. Ленінська теорія національно-мовного будівництва в соціалістичному суспільстві. «Наукова думка». К., 1969 р.
2) І. К. Білодід. Розвиток мов соціалістичних націй СРСР. «Наукова думка». К., 1967 р., 286 стор.
3) В. І. Ленін, Твори, вид. 4, т. 3, стор. 141.

ОГЛЯД НАРОДНИХ ТАЛАНТІВ УКРАЇНИ

Яскравим свідченням розвитку культури українського народу став республіканський фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. В ньому взяло участь понад 200 тисяч колективів художньої самодіяльності, які об'єднують більш як 3,5 мільйона чоловік.

Ювілейний фестиваль, що його проводили протягом 1968—1970 років Міністерство культури УРСР, Укрпрофрада і ЦК ЛКСМУ, став великим і яскравим святом. Широко було представлено на фестивалі хороше мистецтво. Значні творчі досягнення продемонстровано і в хореографічному та музичному жапрах.

Відзначаючи досягнення в розвитку художньої самодіяльності і народної творчості, організаційний комітет фестивалю присвоїв звання лауреатів 1205 колективам і 405 окремим виконавцям. Золотими, срібними і бронзовими медалями, а також дипломами нагороджено 1020 германців художньої самодіяльності.

(ГАТАУ).

Цікаву екскурсію провели учні шостого класу Кіровоградської середньої школи № 31. Спершу піонери відвідали криницю на околиці обласного центру, поклали квіти біля пам'ятника загиблим воїнам, побували в музично-драматичному театрі імені М. Л. Кропивницького. Наш позашкільний фотокореспондент М. Тернавський сфотографував юних мандрівників, коли їх маршрут проходив через садби Тобілевича, що на хуторі Надія. Перед об'єктивом виук корифей українського театру Ю. Тобілевич розповідає школярам-красанцям про славі сторінки життя свого визначного діда.

РУКАМИ МОЛОДИМ

Важкопрохідними були Ханшаські болота більше десяти років тому. Жива-чись розливами ріки Раба, вони відімали у родючої Малої угорської низовини Кішальфельд величезні території. А тепер на місці колишніх боліт розкинулись величезні посіви зернових, плантації цукрових буряків, молоді лісопосадки.

Тоді, дванадцять років тому, лише декілька могли думати, що перший табір в Ханшасі покладе початок руху, який охопить уніфіковану молодість всієї країни. А сьогодні добровільні молодіжні будівельні табори стали невід'ємним фактором у викопанні багатьох важливих народногосподарських завдань.

За дванадцять років руки молоді зробили придатними для ведення сільськогосподарства 47 тисяч гектарів землі (один гектар — 0,37 га), проклали 338 кілометрів каналів, побудували десятки кілометрів доріг. Кількість відпрацьованих ними годин перевищує 200 мільйонів.

Починаються літні канікули, керівники господарств поспішають розіслати путівки учасникам добровільних будівельних таборів нинішнього року. В різних районах Угорщини в кінці червня відкриваються 42 табори, в яких 30 тисяч юнаків і дівчат будуть трудитися на благо своєї батьківщини.

А. СЕМЕНОВ,
кореспондент ТАРС.
Будапешт.

Вони все студіюють підручники і конспекти, але думки їх вже далекі від екзаменів. Настають літні канікули, і першою турботою для багатьох американських студентів є пошуки роботи на літній період. Студенти «найбагатшої» країни капіталістичного світу змушені шукати роботу не з бажання розім'яти мускули, а тому, що вартість навчання в державних університетах і коледжах підвищилась на 16 з половиною процентів і складає зараз від однієї до трьох тисяч доларів на рік, а в «обраних» університетах, таких як Гарвардський, або Колумбійський — 5—6 тисяч доларів на рік. Тут мимоволі будуть думати про заробіток.

Вважають, що в цьому році число шуканів літніх заробітків із числа студентів і учнів середніх шкіл складе 2 мільйона 700 тисяч чоловік, але майже одна третина із них не зможе одержати кусь роботу. В країні посилюється економічна

БЕЗРАДІСНЕ ЛІТО

криза, зростає безробіття, лютує інфляція і все більше число підприємств закривають свої пороти. Найгірше становище серед молодих мешканців негритянських гетто у великих містах. Там і без того число безробітних серед негритянської популяції становить величезне — в деяких гетто воно доходить до 25—30 процентів, а для учнів шанси одержати літню роботу дуже незначні.

Словом, для тих американських студентів і учнів, у яких нема багатих батьків, чекатиме безрадісне і тяжке літо.

Е. ЄГОРОВ,
кореспондент ТАРС.

Нью-Йорк.

У МОНГОЛІЇ люблять барвистий одяг. Героїстичний костюм, який тут носять нарізні національним, часто виграв кілька кольорів веселки. Та коли на вулиці з'являється постріл британського лама — служителя ламаїстської релігії — в оранжевому халаті, це викликає загальну цікавість. Втім, справа тут уже не в одязі: ще донедавна можливість особи, зараз лами виявляють собою не тільки екзотичний відгомін минулих часів.

А ще пістолітій тому з 30 тисяч корінного населення монгольської столиці 20 тисяч становили лами — вірна (і, здавалось, вічна) опора феодальних правителів країни. Та й сама столиця, яка до 1924 року носила назву Урга, виникла завдяки найкрупнішому в Монголії монастирю Да-Хуре, що був резиденцією глави ламаїстської церкви.

Років півтораста, майже до кінця XVIII століття, місто навіть кочувало разом з монастирем, шоразу міняючи своє місце розташування. Суцільне убожество — цими двома словами виражається повна характеристика старої Урги. Пилистість усявлених храмів, таких як веселенський Джанрай-сегу, храм бога — зцілителя сліпих, не зменшувала цього убогства, а лише підкреслювала його.

1921 рік, коли було проголошено народну владу в Монголії, став роком другого народження столиці. Через три роки її перейменовано на Улан-Батор —хото, тобто «Місто Червоного Богатиря». У цій гордкій назві — пам'ять про воїнів Червоної Армії і Монгольської народно-революційної армії, які поклали край одвічному гнобленню волелюбного народу.

Сьогоднішній Улан-Батор — сучасне місто, що швидко будується. Шоразу тисячі сімей назавжди прощаються з дідівською юртою і переїждять у впорядковані квартири. Ніби символізуючи собою владний наступ нового, поблизу колишньої твердині ламаїзму — храму Джанрай-сегу — піднявся у височині ажурна телевежа, подарунок улан-баторцям

від радянських будівельників до 50-річчя Жовтня.

На цілий квартал розтягла споруди університетського містечка. Рік заснування університету — 1942-й. Тоді поріг цього першого в Монголії вищого навчального закладу переступило менше ста дівчат і юнаків. А зараз тут на десяти факультетах навчається понад три тисячі студентів.

5 листопада 1921 року вождь монгольської

Улан-Батор-ХОТО

революції Сухе-Батор підписав у Москві першу радянсько-монгольську угоду про дружбу. З того часу братерські зв'язки двох мільйонів народів розвивалися все далі й глибше. Червона Армія прийшла на допомогу революційній Монголії у 1921 році і розгромила інтервенції, дала відсіч японським імлітарістам у 1939 році, коли ті почали воєнні дії проти МНР в районі ріки Халхин-Гол. З допомогою радянських людей монголи успішно стали на соціалістичний рейс. А коли Радянський Союз пішов на війну з фашизмом, на континенті з'явилися війська МНР, було створено танкову бригаду «Революційна Монголія» і авіаескадрилью «Монгольський в'їзд». Два роки тому одна з машин гвардійської танкової бригади «Революційна Монголія» пройшла з боями від Москви до Берліна, будучи встановлена об'єктом на околиці Улан-Батора як данина глибокої поваги монгольського народу Радянській Армії.

Коли Улан-Батор називають молодим, мають на увазі не лише новобудови, а й вік його мешканців: майже половину їх складають неповнолітні громадяни, яким нема й 16 років. Це молоде місто, столиця росте разом з нею — містом Червоного Богатиря.

М. ЮРЧЕНКО.

У Кіровоградській області щорічно закінчують загальноосвітні школи тисячі юнаків і дівчат, значна частина яких трудолаштується на підприємствах, будовах, в колгоспах і радгоспах.

Минулого року значна частина підприємств, будов та колгоспів добре провела роботу по трудолаштуванню випускників загальноосвітніх шкіл. Це, перш за все, Кіровоградський завод тракторних гідравлічних насосів та швейна фабрика, олександрійські заводи — електромеханічний, рудоремонтний та підйомно-транспортного устаткування, локомотивне депо станції Знам'янка, колгосп імені Жданова та імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району, колгосп «Дніпро» Онуфріївського району та ряд інших.

Тут були в урочистій обстановці проведені прийомні молоді в робітничу сім'ю, добре організоване виробниче навчання, створені умови для відпочинку та подальшого продовження навчання у вузах, технікумах та інших утворених закладах.

Наприклад, на Кіровоградському заводі тракторних гідравлічних насосів за кожним молодим робітником обов'язково закріплюються інженерно-технічні працівники та висококваліфіковані робітники. Добре організоване виробниче навчання позитивно сприяє підвищенню кваліфікації робітничої молоді. Обладнані учбові центри на олександрійських заводах — підйомно-транспортного устаткування та електромеханічного. Тут молоді підвищують ділову кваліфікацію без відриву від виробництва.

У колгоспах імені Жданова та імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району застосовуються заохочувальні форми оплати праці та інші заходи, спрямовані на закріплення молоді. Тут юним надається широка можливість набуття сільськогосподарської професії, створені належні умови для продовження навчання у вузах та технікумах.

Але в деяких районах у цій важливій справі мали місце істотні недоліки. В Улянівському районі, наприклад, до роботи в колгоспах залучена незначна кількість випускників, тут не застосовуються заохочувальні форми оплати праці. Це, перш за все, результат незадовільної профорієнтаційної роботи та послаблення контролю районних комісій по трудолаштуванню молоді за залученням та закріпленням випускників в одній з найважливіших галузей народного господарства.

Слід відмітити, що в багатьох районах та містах області погано була проведена робота по залученню молоді в будівництво. Наприклад, у Бобринецькому районі було трудолаштовано в минулому році лише 4 чоловіки, в Олександрійському — 3, у Петрівському не трудолаштовано жодного випускника в будівельних організаціях. Незадовільно була проведена робота по трудолаштуванню молоді та закріпленню її на виробництві у трестах «Кіровоградпромбуд», «Кіровоградськбуд», на Новомиргородському заводі будівельних матеріалів.

Керівні працівники цих будов не підтримували постійного зв'язку з школами, внаслідок чого учні були мало ознайом-

НЕОБХІДНА СИСТЕМА ОРІЄНТАЦІЇ

лені з умовами праці та побуту на будовах, і, як наслідок, в будівельні організації пішло працювати лише 5 процентів від загальної кількості трудолаштованих випускників.

Недоліки у виховній та організаційській роботі з молоддю на заводі «Червона зірка» привели до того, що з прийнятих на підприємстві у 1969 році 834 випускників загальноосвітніх шкіл зараз працює лише 366. Перебіркою, проведеною Кіровоградською міською комісією по трудолаштуванню молоді, встановлено, що на підприємстві допускаються неодинокі випадки звільнення підлітків з роботи без відома комісії у справах неповнолітніх, особливо це стосується підлітків, що прибули на підприємство з міст та районів області. У відділі кадрів заводу не ведеться окремий облік молодих робітників, прийнятих після закінчення школи. Вони не відчували достатньої уваги з боку адміністрації в питаннях створення їм нормальних побутових-виробничих умов.

У цехах підприємства, зокрема в цехово-пресовому та деяких інших, підлітки не одержують спеціального, не мають постійного робочого місця, необхідних для роботи інструментів.

Відділ кадрів заводу «Червона зірка» вкрай незадовільно контролює роботу з підлітками в цехах, не допомагає психологічного виконання радянських законів про працю юної зміни. Таке ставлення до працюючої молоді є істотною причиною плинності робітників на цьому підприємстві.

Зараз необхідна чітка система професійної орієнтації у школах з урахуванням дійсної потреби підприємств та будов в робітничих кадрах. Головною лінією тут повинна бути своєчасність. У кожній школі профорієнтаційна робота має починатися з початку учбового року, з таким розрахунком, щоб школа знала заздалегідь, за яким підприємством закріплені її випускники, яких треба готувати до професії, найбільш необхідних цьому підприємству.

Профорієнтація молоді му- сить надавати допомогу у рішенні проблем, зв'язаних з вибором професії і далішим навчанням молоді. З допомогою різних засобів вона визначає інтереси, розумові та фізичні здібності молоді людини з тим, щоб давати їй рекомендації по вибору професії.

Закріплення на виробництві молодих кадрів, зокрема випускників загальноосвітніх шкіл — одне з найважливіших питань раціонального використання трудових ресурсів. Тому зараз, готуючись до трудолаштування випускників шкіл цього року, необхідно домогтися, щоб кожний з них одержав роботу, яка була б йому до душі.

М. СВІНЦІЦЬКИЙ,
завідуючий відділом обліку конком по використанню трудових ресурсів.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА».

«ДИВО У ВІТРИНІ»

Під таким заголовком в нашій газеті за 4 червня була опублікована репліка, в якій йшлося про те, що на газетних вітринях Кіровоградського парку імені В. І. Леніна не виставляються обласні місцеві газети.

Як повідомила редакція зав. культурно-освітнім сектором т. Крюкова за п'ятиденною міськвиконкомом «Співдруж» дозволив виставити газети і незалежні від них регулярні випуски газет.

Змінюється болгарське місто Толбухін. Житлові масиви, виринувши серед дерев, красиво вписуються в краєвид.

Фото А. БУДУЛАТЄВА.

бути свої перші виступи. Частіше вони приносили невдачу. Радість прийшла тоді, коли на першості району серед школярів встановив рекорд району. Саме тоді він вперше штовхнув ядро на 10,3 метра і зайняв перше

місце. А потім були частіші виступи. Ного зарахували членом збірної області.

Нещодавно зустрів Сергія в місті з великим букетом палючих вітань.

ДИСТАНЦІЯ ДО ГАРТУ

СЕРГІЮ було тринадцять років, коли він вперше прийшов на заняття секції баскетбола Новоукраїнської дитячої спортивної школи. Тоді ще важко було судити, чи виросте з нього хороший спортсмен. Але одразу тренери помітили у хлопця небачний хист: наполегливість у боротьбі за м'яч, горілля до кресивої гри. Та не довелося учневі міської сьомої середньої школи продовжувати удосконалювати майстерність баскетболіста в секції. Там трапилося, що після кількох занять воля закрилася...

Якось під час літніх канікул до Сергія Потехіна заїхав товариш. Запропонував разом записатися в секцію легкої атлетики спортивної дитячої школи. А згодом юнак уже тренувався у молодотренерського тренера Миколи Тарасовича Подчиниска.

З тих пір минуло не один рік. Колишній новачок спортивної школи Сергій Потехін став уже дорослим спортсменом в десятиборстві, він — член збірної області. Виступав не на одних змаганнях. Вони показували, як зріс молодий спортсмен.

Зараз Сергій не може за-

місце. А потім були частіші виступи. Ного зарахували членом збірної області.

В минулому році брав участь у зональних змаганнях на першості України серед вихованців ДСШ. Завалюючи б доклав усіх зусиль, але в особистому заліку зайняв тринадцяте місце.

Та Микола Тарасович вірив у юнака. А вже на тренуваннях Сергій показував хороші результати. Стометрову доріжку долав за 11,7 секунд, стрибав у довжину на 5,97 метра, штовхав шестикілограмове ядро на 12 метрів, кидав списа на 46 метрів. Хороші були й інші результати десятиборця. Але цього для тренера та й для самого хлопця було замало. Потрібне постійне цілісне тренування. Протягом літ-

шли метод. Штанга, гіри, гімнастика, розминка ніг, тудуба в спортивному залі Палацу культури заміняли тренування на свіжому повітрі. Це дало помітні результати. Особливо радісний для спортсмена цей рік, коли він виступав на зональних змаганнях на першості України в Одесі. Ось на дистанції — господарі поля. Вони показують відмінні результати. Після них — кіровоградці. Сергій Потехін хвилюється. Тварини по збірній — новоукраїнець Сергій Слюсаренко з міської СШ № 6 за- спокоює:

— Все буде добре. Три- майся!

На біговій доріжці спортсмен з сьомої середньої школи виступив впевнено. В результаті — друге місце в особистому заліку.

п'ятірки. Готується до вступу у вищий навчальний заклад.

С. БРОВЧЕНКО,
наш громадський
кореспондент.

1. Новоукраїнка

На знімку: чемпіон області з боксу авангардівськ Олексій Сагун (напівсередня вагова категорія).
Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

„ЗІРКА“ КОТИТЬСЯ ВНИЗ

МАТЧЕМ у Запоріжжі футболісти кіровоградської «Зірки» закінчили своє чотиритурне турне на чужих полях. Провели вони його так погано, як ніколи. І в останньому матчі зазнали поразки з рахунком 1:2. З восьми очок не взяли жодного, в усіх чотирьох зустрічах зазнавши поразки. Перед турне кіровоградці були на п'ятому місці в турнірній таблиці своєї зони, а зараз опинилися на сімнадцятому. Від калінінградської «Балтики», яка займає останнє, 22-е місце, їх відділяє лише два очки.

Всі інші команди зони зіграли так. «Спартак» (Брест) — «Буревісник» (Полтава) — 1:0, «Балтика» (Калінінград) — «Німан» (Гродно) — 1:0, СКА (Львів) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 3:0, «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Локомотив» (Херсон) — 1:0, «Буковина» (Чернівці) — СКА (Одеса) — 1:0, «Гомельмаш» (Гомель) — «Шахтар» (Горлівка) — 0:1, «Десна» (Чернігів) — «Азовець» (Жданів) — 1:0, «Спартак» (Суми) — «Шахтар» (Кадітка) — 1:1, «Крибас» (Кривий Ріг) — «Автобіліст» (Житомир) — 1:1, «Таврія» (Сімферополь) — «Авангард» (Тернопіль) — 2:1.

На сьогодні турнірна таблиця має такий вигляд:

	І	В	П	М	О
«Металург»	15	10	3	2	24-10 23
«Спартак» 1-Ф	15	8	5	2	24-17 21
«Таврія»	13	8	4	1	23-10 20
«Буковина»	15	8	4	3	18-11 20
«Спартак» Бр	14	7	4	3	13-9 18
«Десна»	15	7	4	4	16-14 18
«Азовець»	14	5	6	3	16-9 16
«Крибас»	15	5	6	4	20-16 16
СКА Л	15	0	3	6	12-11 15
«Автобіліст»	12	5	3	4	16-11 13
«Суднобудівник»	14	4	5	5	14-14 13
«Шахтар» Кд	14	3	7	4	8-9 13
«Локомотив»	14	4	4	0	15-17 12
«Німан»	14	3	6	5	8-10 12
«Будівельник»	14	5	2	7	10-14 12
«Шахтар» Гр	14	4	4	6	9-18 12
«Зірка»	14	4	3	7	10-18 11
«Авангард»	11	3	4	4	8-11 10
«Спартак» См	15	2	6	7	11-17 10
СКА О	15	3	3	9	11-18 9
«Гомельмаш»	15	3	3	9	7-16 9
«Балтика»	15	4	1	10	8-21 9

СЬОГОДНІ вони засмікали Валентину Іванівну.

— Розкажіть казку про Білого бичка.
— І про Червону шапочку.

І так благально заглядають у вічі, що у Валентині Іванівні вже язик задерев'янів, а вона все розповідає і розповідає. Всі казки, які знала, довелось згадати. Бо як ти їм не уважиш, Вони ж сьогодні «іменинники». Чи, може, навіть ще більше. Сьогодні вони останній день у дитячому садку. І через це трохи вередливі

ОСТАННЯ КАЗКА

і вимогливіші, ніж завжди. Але сьогодні їм усе сходить з рук.

Не сталять у вухот Ігоря за те, що зачепив Генку. А Наташа вмовляють більше звичайного, якби та тільки не плакала, що Віта забрала у неї м'яч.

Дітям зовсім неважко, чому це вихователі сьогодні зовсім не суворі. Навіть на Вітіні вилізли тільки посміхаються. А той, користуючись нагодою, буквально на голову стає.

Сьогодні у вихователів і вихованців дитячого садка «Білочка» заводу «Червона зірка» день ніби коротший. Ось наче тільки-но вийшли на останню прогулянку в парк, а вже й повертатись треба.

— Старша група, збирайся, — подають команду.

Малюків ніби хтось міняє. Зразу стають серйознішими, поважнішими. Згадують, нарешті, що вони старші. Навіть найстарші. А це значить, їм треба показувати приклад молодшим, допомогти їм

одягнутись, подивитись за ними на прогулянку.

В садку молодші дивляться на них, як на вихователів. Тим більше сьогодні. Адже із старшими доведеться розпрощатись. Навіть ляльки сидять якісь не такі. Очі хоч і розкриті широко, а здається, що з них ось-ось закапають сльози.

Розповіла вірша Наташка Полякова, розчулила сьогоднішніх «іменинників». І вони швиденько підхопили своїх ляльок і закужали з ними у швидкому хоро- воді.

А потім у такому ж танку завертались хлопчик із своїми м'ячами. Ожиди «Петрушка» і собачка Тобік. Знайка і Незнайка.

Веселилися дітями на своєму світі, присвеченому проводом їх у школу. А у них і вихователів сльозилися очі.

Скільки років їм діти своїм безпосередністю і відвертим зізнанням, що:

Не слухали тоді ми умовлянь,
Не піддавалися ласці і словам,
І мамі поспішали на роботу.
А палкі слюзи залишалися нам.

Справді, кому-кому, а няням і вихователям всього довелось побачити, поки ось ця старша група «вишлюстася».

Шкода розлучатись і тим і тим. Бо звиклися, здружилися, як одна велика сім'я. А тепер вони заявляють:

Скоро нам уже до школи
Всім проляже світла путь,
Та в житті своїм ніколи
Нам садовик не забути.

Справді. Пам'ятають чомусь найкраще у дитинстві. І оці семирічні, які вже більше не прийдуть у садок (хіба що як гості), залишать лише теплу згадку про нього. А щоб ще й закріпити її, завідувача садком Ольга Самійлівна Садовніченко вручила всім 57 вихованцям-школярам портфелі.

Г. ПРОКОПЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Куди пійти вчитися

Професійно-технічне училище при Кіровоградському об'єднанні «Укрголовм'ясо»

оголошує
прийом учнів
на 1970—1971
навчальний рік.

Училище готує робітників для м'ясної промисловості.

Строк навчання один рік.

Прийом заяв до 15 серпня.

Початок навчання 1 вересня.

Училище приймає юнаків і дівчат від 17 років і старше, з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 карбованців (та з карбованців квартирних), триразовим безплатним харчуванням, спеціальним одягом і форменим одягом.

При укладанні вступних середніх шкіл.

Гуртожитком училище не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, три фотографії (3х3 см), довідку з місця проживання.

Адреса училища: м. Кіровоград, Об'єднанське шосе, м'ясокомбінат.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4 ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1970 — 1971 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

ФОРМУВАЛЬНИКИ МАШИНОЇ ФОРМОВКИ — приймаються юнаки віком 17,5 років з освітою 8—10 класів (строк навчання 1 рік);

СЛЮСАРІ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РОБІТ — приймаються юнаки і дівчата віком 15 років з освітою 8 — 10 класів (строк навчання 1 рік);

ТОКАРІ — приймаються дівчата віком 15 років з освітою 8 — 10 класів (строк навчання 2 роки);

СЛЮСАРІ-САНТЕХНІКИ — приймаються юнаки віком 15 років з освітою 8 — 10 класів (строк навчання 2 роки);

ТОКАРІ — приймаються дівчата віком 15 років з освітою 8 класів (строк навчання 3 роки);

СЛЮСАРІ-РЕМОНТНИКИ — приймаються юнаки віком 15 років з освітою 8 класів (строк навчання 3 роки);

СЛЮСАРІ-ІНСТРУМЕНТАЛЬНИКИ по виготовленню і ремонту штампів, пристосувань і пресформ — приймаються юнаки віком 15 років з освітою 8 класів (строк навчання 3 роки).

Навчання в училищі безкоштовне. Всі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундированням і спеціальним, а формувальникам надається обладнаний гуртожиток. Крім цього, всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

Після закінчення училища всім випускникам видається атестат по спеціальності, а учням з трирічним строком навчання ще й атестат зрілості. Ті, що закінчили училище з відзнакою, мають право поступити в Інститут поза конкурсом.

Початок занять 1 вересня 1970 року.

Вступники в училище повинні подати наступні документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику із школи, свідоцтво про народження, а ті, що досягли 16 років, — паспорт, медичну довідку про стан здоров'я, довідку квартирного комітету чи сім'яради з місця проживання, автобіографію, довідку про склад сім'ї, 6 фотокарток розміром 3х4 см.

Прийом документів проводиться щодня з 15 травня н. р., крім неділі, з 10 до 18 години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої Революції № 20. Телефоні № 2-30-73 та 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

оголошує прийом учнів
для підготовки:

мулярів, штукатурів, теслярів, малярів (строк навчання один рік);

столярів-теслярів, малярів-штукатурів (строк навчання два роки).

Приймаються юнаки та дівчата 1954—1955 років народження з освітою 8—10 класів.

Учні забезпечуються безплатним харчуванням, обмундированням, спеціальним, гуртожитком і одержують 33 проценти сум, зароблених в період виробничої практики.

Для вступу треба подати заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження, паспорт, документи про освіту (в оригіналі), характеристику з школи, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокарток розміром 3х4 см.

Документи приймаються до 25 серпня.

Початок занять — 1 вересня 1970 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 3. Довідки даються по телефону 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
СУБОТА, 27 ЧЕРВНЯ, ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 9.00 — Гі-
мнастика для всіх. (М). 9.30 —
Для дітей «Казка з продов-
женням». (М). 10.00 — Ко-
льорове телебачення. Концер-
(М). 10.30 — Передача «Здо-
ров'я». (М). 11.00 — «До світ-
ла». Науково-атеїстична прог-
рама. (Львів). 11.30 — Для

воїнів Радянської Армії і Фло-
ту. «Буревісник». (Одеса). 12.00
«В сім'ї єдиній». (Чернівці).
12.30 — На меридіанах Ук-
раїни. (К). 13.00 — Для шко-
лярів. Підведення підсумків
з туру літньої олімпіади. 13.45
Кольорове телебачення. «У
світлі тварин». (М). 14.45 —
Кольорове телебачення. Ху-
дожній фільм. «Червона дам-
а Алавадіна». (М). 16.00 — Лі-
топис шівку. «Рік — 1940». (М). 17.00 — Кольорове теле-
бачення. Кубок СРСР з фут-

бола. Четвертьфінал. «Динамо»
(Москва) — «Торпедо» (Мо-
сква)... В перерві — програма
«Час». (М). 19.30 — Екран
пригодницького фільму. Ху-
дожній фільм «Фальшива Іза-
белла». (К). 21.15 — Спортив-
на передача. (К). 22.00 — Ко-
льорове телебачення. «Гимн,
якого не було». Музичний те-
леспектакль. (М). 23. 26 —
Чемпіонат Європи в важкій
атлетики. «Угорщина у запи-
су».

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.